

حمایت از حقوق پدیدآورندگان

پایان نامه حاضر، حاصل پژوهشهای نگارنده در دوره کارشناسی ارشد رشته ریاضی محض گرایش آنالیز است که در شهریور ۱۳۹۲ در دانشکده علوم دانشگاه یاسوج به راهنمایی دکتر محمدتقی حیدری و مشاوره دکتر حمید رضایی از آن دفاع شده است و کلیه حقوق مادی و معنوی آن متعلق به دانشگاه یاسوج است.

دانشکده علوم
گروه ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ریاضی محض گرایش آنالیز

توابع ویژه‌ی عملگرهای ترکیبی هذلولوی

استاد راهنما

دکتر محمدتقی حیدری

پژوهشگر

محبوبه پاسداری

شهریور ۱۳۹۲

توابع ویژه‌ی عملگرهای ترکیبی هذلولوی

به وسیله

محبوبه پاسداری

پایان نامه

ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه به عنوان بخشی از فعالیت‌های تحصیلی لازم برای اخذ

درجه کارشناسی ارشد

در رشته:

ریاضی محض

در تاریخ ۱۳۹۲/۰۶/۳۱ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه عالی به تصویب نهایی رسید.

۱- استاد راهنما:	دکتر محمدتقی حیدری	با مرتبه علمی استادیار	امضاء
۲- استاد مشاور:	دکتر حمید رضایی	با مرتبه علمی استادیار	امضاء
۳- استاد داور اول:	دکتر علی ایلون کشکولی	با مرتبه علمی استادیار	امضاء
۴- استاد داور دوم:	دکتر روح الله پروینیان زاده	با مرتبه علمی استادیار	امضاء
۵- نماینده تحصیلات تکمیلی دانشگاه:	دکتر حمید رضا رجبی	با مرتبه علمی استادیار	امضاء

تقديم به:

پدر و مادر عزيزم

قدردانی

سپاس خداوندگار حکیم را که با لطف بی کران خود، آدمی را زیور عقل آراست و ریاضی را آفرید تا شاید عقل آدمی کمی از این دنیای فانی فاصله بگیرد که

آدمی در عالم فانی نمی آید به دست عالمی دیگر بیاورد ساخت و ز نو آدمی

در آغاز وظیفه خود می دانم از زحمات بی دریغ استاد راهنمای خود، جناب آقای دکتر محمدتقی حیدری، صمیمانه تشکر و قدردانی کنم که قطعاً بدون راهنمایی های ارزنده ایشان، این مجموعه به انجام نمی رسید.

از جناب آقای دکتر حمید رضایی که زحمت مطالعه و مشاوره این رساله را تقبل فرمودند و در آماده سازی این رساله، به نحو احسن اینجانب را مورد راهنمایی قرار دادند، کمال امتنان را دارم.

محبوبه پاسداری

شهریور ۱۳۹۲

چکیده

مسئله‌ی زیرفضای پایا (ISP) برای عملگرهای فضای هیلبرت، معادل این سوال است که: آیا برای عملگرهای ترکیبی القایی روی فضای هاردی H^2 بوسیله‌ی خودریختی‌های هذلولوی از دیسک واحد، هر زیرفضای مینیمال ناصفر، یک بعدی است؟ (پدید آمده بوسیله یک بردار ویژه)

در این پایان نامه بعضی نتیجه‌های شناخته شده، فرضیه‌های ضعیف و اثبات‌های ساده آنها را بازگو می‌کنیم و همچنین نشان می‌دهیم:

اگر φ یک خودریختی هذلولوی با نقاط ثابت α و β باشد (هر دو باید روی مرز دایره‌ی واحد باشد) پس برای هر $f \in \sqrt{(z - \alpha)(z - \beta)}H^2$ ، C_φ - زیرفضای دوری تولیدشده توسط f شامل تعدادی بردار ویژه‌ی مستقل است.

به طور دقیقتر، طیف نقطه‌ای تحدید C_φ به آن زیرفضا $(\sigma_P(C_\varphi |_{D_f}))$ ، دایره‌ی واحد را در یک مجموعه از اندازه‌ی مثبت قطع می‌کند، همچنین این تحدید C_φ ، هذلولوی است. تحت تحدید قویتر H^p $\sqrt{(z - \alpha)(z - \beta)}$ برای بعضی $p > 2$ ، طیف نقطه‌ای عملگر تحدیدشده، شامل یک طوق باز به مرکز مبدا است.

فهرست مطالب

iii	فهرست علائم اختصاری
۱	فصل ۱: تعاریف و مباحث مقدماتی
۱	۱-۱ مقدمه
۳	۲-۱ پیش‌نیازها
۷	۳-۱ زیر فضاهای پایا
۱۰	۴-۱ تخمین هسته‌ی پواسون
۱۱	۵-۱ فضای هاردی H^2
۱۸	فصل ۲: عملگر ترکیبی القایی روی فضای هاردی H^2 به وسیله‌ی خودریختی هذلولوی
۱۸	۱-۲ عملگر ترکیبی
۲۱	۲-۲ طیف خودریختی هذلولوی عملگر ترکیبی
۲۷	۳-۲ ناحیه‌های تقرب
۲۹	فصل ۳: طیف عملگر ترکیبی C_φ
۲۹	۱-۳ نتیجه‌های اصلی
۳۷	فصل ۴: کاربردها و پیشنهادها
۳۷	۱-۴ خودریختی‌های هذلولوی غیرکانونی
۴۰	۲-۴ قضیه‌ی نوردگرین، روزنتال و وینتروب
۴۱	۳-۴ دوری
۴۳	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۴۵	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

فهرست علائم اختصاری

$P[f]$	انتگرال پواسون تابع f
$\mathbb{T}$	دایره‌ی واحد
$\mathbb{U}$	دیسک باز واحد
$\leq$	زیرفضای بسته
$\mathbb{C}$	میدان اعداد مختلط
$\hat{f}(n)$	n امین ضریب فوریه‌ی تابع f
$\langle \cdot, \cdot \rangle_H$	ضرب داخلی متناظر با H
$L^{\infty}(\mu)$	فضای توابع اندازه‌پذیر با نرم دو متناهی
H^p	فضای هاردی
$\mathbb{R}$	میدان اعداد حقیقی
T^{-1}	معکوس عملگر T
$\mathbb{F}$	میدان
$\ \cdot \ _H$	نرم متناظر با H
$\text{Ker}T$	هسته‌ی T
ISP	مساله زیرفضای پایا
C_{φ}	عملگر ترکیبی القاشده بوسیله‌ی خودریختی φ
$\sigma(C_{\varphi})$	طیف عملگر ترکیبی القایی
span	فضای تولیدشده‌ی خطی
φ_n	n امین تکرار ترکیبی φ
φ_{-n}	n امین تکرار ترکیبی φ^{-1}
$A(R_1, R_2)$	طوق باز به مرکز مبدا و شعاع داخلی R_1 و شعاع خارجی R_2

∂U	مرز گوی واحد
Π^+	نیم صفحه‌ی راست
κ	تبدیل خطی کیلی
$Lat(T)$	مجموعه‌ی همه‌ی زیرفضاهای پایای عملگر T
$Hol(U)$	مجموعه‌ی تمام توابع تحلیلی روی U
O	O بزرگ
ت.ه	تقریبا همه جا
$\hat{C}$	کره‌ی ریمن
f^*	تابع حد شعاعی f

فصل ۱

تعاریف و مباحث مقدماتی

در این فصل ابتدا تاریخچه‌ای از عملگرهای ترکیبی روی فضای هاردی H^2 و مساله‌ی زیرفضای پایا را بیان می‌کنیم و سپس به تعاریف مقدماتی و تعریف فضای هاردی می‌پردازیم.

۱-۱ مقدمه

بیش از ۲۰ سال پیش، نوردگرین^۱، روزنتال^۲ و وینتروب^۳، یک مجموعه‌ی جالب از عملگرهای ترکیبی روی فضای هاردی H^2 و مساله‌ی زیرفضای پایا ساختند. ” ISP ” یعنی آیا هر عملگر روی فضای هیلبرت جداشدنی، یک زیرفضای پایای ناصفر دارد. (عملگر به معنی عملگر خطی کراندار است، زیرفضا به معنی منیفلد خطی بسته می‌باشد)

نوردگرین، روزنتال و وینتروب ثابت کردند:

اگر φ یک خودریختی هذلولوی از دیسک واحد باز $\mathbb{U}$ و C_φ عملگر ترکیبی القاشده بوسیله‌ی روی فضای هاردی H^2 باشد، آنگاه

” ISP ” یک جواب مشخص دارد اگر و تنها اگر هر زیرفضای پایای مینیمال ناصفر C_φ ، یک بعدی باشد.

Nordgren^۱

Rosenthal^۲

Wintrobe^۳

به آسانی دیده می‌شود، برای هر زیرفضای پایای مینیمال V از عملگر T فضای هیلبرت، هر بردار غیرصفر $x \in V$ ، دوری است. به این معنی که فضای تولیدشده $\{T^n x : n = 0, 1, 2, \dots\}$ در V چگال است. بعلاوه اگر T معکوس پذیر باشد، این یک تحدید بر V است.

بنابراین برای T معکوس پذیر و V یک زیرفضای پایای مینیمال V از T و برای $x \in V$ ، $x \neq 0$:

$$V = \overline{\text{span}}\{T^n x : n = 0, 1, 2, \dots\} = \overline{\text{span}}\{T^n x : n \in \mathbb{Z}\}$$

نتیجه‌ی نوردگرین، روزنتهال و وینتروب پیشنهاد می‌کند که برای خودریختی هذلولوی φ ، ویژگیهای تابع f در $H^2 \setminus \{0\}$ ، چگونه بر خصوصیات عملگر $C_\varphi | D_f$ تاثیر میگذارد.

$$D_f := \overline{\text{span}}\{C_\varphi^n f : n \in \mathbb{Z}\} = \overline{\text{span}}\{f \circ \varphi_n : n \in \mathbb{Z}\} \quad (1-1)$$

با تاکید روی این سوال که چه موقع طیف نقطه‌ای عملگر $C_\varphi | D_f$ ، غیرتهی است. در ادامه، والتین ماتاچه [۴]، نتایجی جالب روی زیرفضاهای پایای مینیمال برای عملگرهای ترکیبی القایی خودریختی‌های هذلولوی بدست آورده، برای مثال او اثبات کرد که اگر یک زیرفضای پایای مینیمال برای چنین عملگری، بعدی بزرگتر از یک داشته باشد، آنگاه در هیچ یک از نقاط ثابت φ ، هیچکدام از عضوهای غیرصفر این زیرفضا نمی‌توانند پیوسته و غیرصفر باشند (از آنجایی که φ یک خودریختی هذلولوی از دیسک واحد است، نقاط ثابت آن لزوماً روی مرز دایره‌ی واحد قرار می‌گیرد)

چندین سال بعد، ویتالی چکلیر [۳] نتیجه‌های زیر را برای عملگر ترکیبی C_φ اثبات کرد: اگر $f \in H^2 \setminus \{0\}$ در نزدیکی یک نقطه ثابت از φ کراندار باشد و در نقاط ثابت دیگر به صفر میل کند آنگاه طیف نقطه‌ای $C_\varphi | D_f$ ، شامل یک طوق باز به مرکز مبدا می‌باشد. بعداً، ماتاچه نتایج مشابهی تحت تحدید شرایط بدست آورد.

در این پایان نامه بعد از تعدادی اثبات در فصل اول، در فصل دوم و سوم کار چکلیر و ماتاچه که اثبات‌های ساده‌تر از نتیجه‌های قویتر را نشان دادند بررسی می‌کنیم. برای نمونه

برای خودریختی هذلولوی φ از $\mathbb{U}$ با نقاط ثابت α و β (لزوما روی $\partial\mathbb{U}$):
 (a) اگر $f \in \sqrt{(z-\alpha)(z-\beta)}H^2 \setminus \{0\}$ آنگاه $\sigma_P(C_\varphi | D_f)$ دایره‌ی واحد را در یک مجموعه از اندازه‌ی مثبت، قطع می‌کند.
 (b) اگر $f \in \sqrt{(z-\alpha)(z-\beta)}H^p \setminus \{0\}$ برای بعضی $p > 2$ ، آنگاه $\sigma_P(C_\varphi | D_f)$ شامل یک طوق باز به مرکز مبدا می‌باشد.

۲-۱ پیش‌نیازها

تعریف ۱-۲-۱. فضاهای متری: فرض کنیم X یک مجموعه‌ی ناتهی باشد، تابع حقیقی d نامنفی تعریف شده بر $X \times X$ را یک متر روی X نامیم، هرگاه برای هر $z, y, z \in X$ داشته باشیم:

$$\text{(الف)} \quad d(x, y) \geq 0 \text{ و } d(x, y) = 0 \text{ اگر و تنها اگر } x = y$$

$$\text{(ب)} \quad d(x, y) = d(y, x)$$

$$\text{(پ)} \quad d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y) \text{ (نابرابری مثلثی)}$$

مجموعه‌ی X با متر d را یک فضای متری نامیده، و آن را با (X, d) نشان می‌دهیم.

تعریف ۲-۲-۱. (زیرفضا^۴). زیرمجموعه M از فضای برداری V را یک زیرفضای V می‌نامیم اگر M نسبت به جمع و ضرب اسکالر تعریف شده در V خود یک فضای برداری باشد. شرط لازم و کافی برای آن که $M \subset V$ یک زیرفضا باشد این است که هر وقت $x, y \in M$ و α اسکالر باشد آنگاه، $x + y \in M$ ، $\alpha x \in M$.

تعریف ۳-۲-۱. اگر فضای متری X ، یک فضای برداری هم باشد، زیرفضای بسته H زیرفضایی است که نسبت به توپولوژی القا شده به وسیله‌ی متر H مجموعه‌ی بسته باشد.

تعریف ۴-۲-۱. اگر X یک فضای برداری روی میدان $\mathbb{F}$ باشد، یک نیم‌نرم تابعی مانند $p: X \rightarrow [0, \infty)$ است که دارای خواص زیر می‌باشد.

$$\text{(الف)} \quad \text{برای هر } x \text{ و } y \text{ در } X \text{ داریم } p(x + y) \leq p(x) + p(y)$$

^۴Subspace

(ب) برای هر $x \in X$ و $\alpha \in \mathbb{F}$ داریم: $p(\alpha x) = |\alpha|p(x)$

(ج) $p(\circ) = \circ$

تعریف ۱-۲-۵. فرض کنیم X یک فضای برداری حقیقی یا مختلط و $\|\cdot\| : X \rightarrow \mathbb{R}$ یک تابع باشد به طوری که به ازای هر $x, y \in X$ و هر اسکالر α داشته باشیم:

(الف) $\|x\| \geq \circ$ و $\|x\| = \circ$ اگر و تنها اگر $x = \circ$

(ب) $\|\alpha x\| = |\alpha|\|x\|$

(پ) $\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$ (نابرابری مثلثی)

آنگاه $\|\cdot\|$ را یک نرم بر X نامیم و X را یک فضای نرم دار گوئیم.

تبصره ۱-۲-۶. اگر X یک فضای نرم دار باشد و برای هر $x, y \in X$ قرار دهیم $d(x, y) = \|x - y\|$ آن گاه به سادگی دیده می شود که d یک متر روی X است و لذا هر فضای نرم دار یک فضای متری است. d را متر تولید شده بوسیله ی نرم می نامیم.

تعریف ۱-۲-۷. فرض کنیم (X, S, μ) یک فضای اندازه و $1 \leq p < \infty$ قرار می دهیم

$$L^p(\mu) = \{f : X \rightarrow \mathbb{C} \mid \int |f|^p d\mu < \infty\}$$

تعریف ۱-۲-۸. برای هر $f \in L^p(\mu)$ به طوری که $1 \leq p < \infty$ قرار می دهیم

$$\|f\|_p = \left(\int |f|^p d\mu \right)^{\frac{1}{p}}$$

تعریف ۱-۲-۹. نامساوی هلدن: اگر p, q اعداد حقیقی نامنفی باشند به قسمی که $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$ و $f \in L^p(\mu)$ و $g \in L^q(\mu)$ آن گاه $fg \in L^1(\mu)$ و $\int |fg| d\mu \leq \|f\|_p \|g\|_q$ و تساوی برقرار است اگر و تنها اگر اعداد نامنفی β, α وجود داشته باشند به قسمی که $\alpha|f|^p = \beta|g|^q$ تقریباً همه جا.

تعریف ۱-۲-۱۰. نامساوی مینکوفسکی: اگر f, g اعضای $L^p(\mu)$ باشند آن گاه

$$\|f + g\|_p \leq \|f\|_p + \|g\|_p$$

تعریف ۱-۲-۱۱. اگر $\{f_n\}_{n=1}^{\infty}$ دنباله ای در $L^p(\mu)$ و $f \in L^p(\mu)$ گوئیم $\{f_n\}_{n=1}^{\infty}$ همگرا به f است (همگرایی در میانگین p) اگر $\|f_n - f\|_p \rightarrow \circ$ وقتی $n \rightarrow \infty$ به طریق مشابه گوئیم $\{f_n\}_{n=1}^{\infty}$ در $L^p(\mu)$ کوشی است اگر $\|f_n - f_m\|_p \rightarrow \circ$ وقتی $m, n \rightarrow \infty$

تعریف ۱-۲-۱۲. فضای متریک (X, d) را کامل (تام) نامیم، هرگاه هر دنباله کوشی $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ در X به عضوی مانند $x \in X$ همگرا باشد.

گزاره ۱-۲-۱۳. اگر X یک فضای نرم‌دار باشد آن‌گاه:

(الف) به‌ازای هر $x \in X$ مجموعه تک عضوی $\{x\}$ بسته است.

(ب) تابع مجموع $X \rightarrow X \times X$ با ضابطه $(x, y) \rightarrow x + y$ پیوسته است.

(پ) تابع ضرب $X \rightarrow \mathbb{F} \times X$ با ضابطه $(\alpha, x) \rightarrow \alpha x$ پیوسته است.

تعریف ۱-۲-۱۴. فضای نرم‌دار X را یک فضای باناخ گوئیم، هرگاه X نسبت به متر تولید شده بوسیله‌ی نرم، فضای متریک کامل باشد.

مثال ۱-۲-۱۵. اگر (X, Ω, μ) یک فضای اندازه و $1 \leq p < \infty$ آن‌گاه $L^p(X, \Omega, \mu)$ یک فضای باناخ است.

تعریف ۱-۲-۱۶. (عملگر خطی ^۵) اگر H و K دو فضای نرم‌دار روی میدان $\mathbb{F}$ باشند یک تبدیل خطی $T : H \rightarrow K$ دارای خاصیت زیر می‌باشد

$$T(\alpha x + \beta y) = \alpha Tx + \beta Ty$$

جایی که $x, y \in H$ و $\alpha, \beta \in \mathbb{F}$. تبدیل خطی T را کراندار گوئیم هرگاه عدد ثابت $c > 0$ موجود باشد به‌طوری‌که $\|Tx\| \leq c\|x\|$ برای هر $x \in H$. مجموعه همه تبدیل‌های خطی و کراندار از H در K را با $B(H, K)$ نمایش می‌دهیم. هرگاه $H = K$ آن‌گاه $B(H)$ بیان‌گر همه عملگرهای خطی کراندار از H در خودش هست.

گزاره ۱-۲-۱۷. فرض کنیم X, Y دو فضای نرم‌دار و $T : X \rightarrow Y$ یک عملگر خطی باشد، آن‌گاه شرایط زیر با هم معادلند؛

(الف) $T \in B(X, Y)$

(ب) T در صفر پیوسته است، یعنی اگر $x_n \rightarrow 0$ آن‌گاه $Tx_n \rightarrow 0$

(پ) T در بعضی نقاط پیوسته است.

تعریف ۱-۲-۱۸. اگر $T \in B(X, Y)$ و $\|T\| = \sup\{\|Tx\| : \|x\| \leq 1\}$ آن گاه

$$\|T\| = \sup\{\|Tx\| : \|x\| = 1\}$$

$$= \sup\left\{\frac{\|Tx\|}{\|x\|}, x \neq 0\right\} = \inf\{c > 0 : \|Tx\| \leq c\|x\| \text{ هر } x \in X\}$$

■

اثبات. به [۹] مراجعه شود.

تعریف ۱-۲-۱۹. اگر X یک فضای برداری روی $\mathbb{F}$ باشد، یک نیم ضرب داخلی روی X

عبارتست از یک تابع $u : X \times X \rightarrow \mathbb{F}$ به طوری که برای هر α, β در $\mathbb{F}$ ، و x, y, z در X

شرایط زیر برقرار باشد؛

$$u(\alpha x + \beta y, z) = \alpha u(x, z) + \beta u(y, z) \quad (\text{الف})$$

$$u(x, x) \geq 0 \quad (\text{ب})$$

$$u(x, y) = \overline{u(y, x)} \quad (\text{پ})$$

تبصره ۱-۲-۲۰. یک نیم ضرب داخلی را ضرب داخلی می گویند اگر $u(x, x) = 0$ آن گاه

$$x = 0$$

تبصره ۱-۲-۲۱. اگر $\langle \cdot, \cdot \rangle$ یک ضرب داخلی روی فضای برداری H باشد، زوج $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$

را یک فضای ضرب داخلی مختلط و عدد مختلط $\langle x, y \rangle$ را برای هر $x, y \in H$ ضرب داخلی

x, y می نامیم.

قضیه ۱-۲-۲۲. نامساوی کوشی-مینکوفسکی - شوارتز (CBS Inequality) اگر $\langle \cdot, \cdot \rangle$

نیم ضرب داخلی روی X باشد، آن گاه برای هر $x, y \in X$

$$|\langle x, y \rangle|^2 \leq \langle x, x \rangle \langle y, y \rangle$$

تساوی برقرار است اگر و تنها اگر اسکالرهای مانند $\alpha, \beta \neq 0$ وجود داشته باشد به طوری که

$$\langle \beta x + \alpha y, \beta x + \alpha y \rangle = 0$$

■

اثبات. به [۹] مراجعه شود.

تعریف ۱-۲-۲۳. در فضای ضرب داخلی H نرم x را با $\|x\|$ را به صورت زیر تعریف

می کنیم

$$\|x\|^2 = \langle x, x \rangle$$

نتیجه ۱-۲-۲۴. اگر $\langle \cdot, \cdot \rangle$ یک نیم ضرب داخلی روی X و داشته باشیم $\|x\| \equiv \langle x, x \rangle^{\frac{1}{2}}$ آن گاه،

(الف) $\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$ (نامساوی مثلثی) $\forall x, y \in X$ برای هر

(ب) $\|\alpha x\| = |\alpha| \|x\|$ برای هر $x \in X, \alpha \in \mathbb{F}$

(ج) اگر $\langle \cdot, \cdot \rangle$ یک ضرب داخلی باشد، آن گاه $\|x\| = 0$ نتیجه می دهد $x = 0$.

اثبات. به [۹] مراجعه شود. ■

تعریف ۱-۲-۲۵. (فضای هیلبرت ^۸) فضای برداری H روی $\mathbb{F}$ همراه با ضرب داخلی $\langle \cdot, \cdot \rangle$ به طوری که نسبت به متر تولید شده بوسیلهی نرم، $d(x, y) = \|x - y\|$ ، یک فضای متریک کامل باشد را فضای هیلبرت می نامند.

مثال ۱-۲-۲۶. اگر $H = L^2(\mu)$ و $\langle f, g \rangle = \int f \bar{g} d\mu$ آن گاه نسبت به نرم $\|f\|_2 = (\int |f|^2 d\mu)^{\frac{1}{2}}$ یک فضای هیلبرت است.

مثال ۱-۲-۲۷. برای هر مجموعه دلخواه I فرض کنیم

$$\ell^2(I) = \{x : I \rightarrow \mathbb{F}, i \in I \text{ پذیر شمارش بجز تعدادی شمارش پذیر } x(i) = 0\}$$

و داشته باشیم

$$\sum_{i \in I} |x(i)|^2 < \infty$$

اگر برای $x, y \in \ell^2(I)$ ضرب داخلی

$$\langle x, y \rangle = \sum_i x(i) \overline{y(i)}$$

را تعریف کنیم، آن گاه $\ell^2(I)$ همراه با این ضرب داخلی یک فضای هیلبرت هست.

۳-۱ زیر فضاهای پایا

تعریف ۱-۳-۱. اگر X یک فضای باناخ و $T \in B(X)$ خطی باشد، یک زیرفضای پایا برای T یک زیرفضای خطی بسته M از X هست به طوری که $Tx \in M$ جایی که $x \in M$.

^۷Triangular inequality

^۸Hilbert Space

تعریف ۱-۳-۲. مجموعه همه زیرفضاهای پایا برای T را با $LatT$ نمایش می دهند.

مثال ۱-۳-۳. اگر X یک فضای متناهی البعد روی $\mathbb{C}$ و $T \in B(X)$ آن گاه $LatT$ غیربديهی است.

اثبات.

فرض کنیم $X = \mathbb{C}^d$ و فرض کنیم T یک ماتریس باشد آن گاه $P(z) = \det(T - \alpha T)$ یک چند جمله‌ای از درجه d هست. از این رو یک صفر مثل α دارد، اگر $\det(T - \alpha T) = 0$ آن گاه $(T - \alpha T)$ وارون پذیر نیست. به این معنی که در فضای متناهی البعد $T - \alpha T$ یک به یک نیست. بنابراین $(0) \neq \ker(T - \alpha T)$ فرض کنیم $M \leq \ker(T - \alpha T)$ به طوری که $(0) \neq M$ اگر $x \in M$ آن گاه $Tx = \alpha x \in M$ بنابراین $M \in LatT$.

تعریف ۱-۳-۴. اگر H یک فضای هیلبرت و $A \in B(H)$ و $M \leq H$ را زیرفضای پایای H نامیم اگر $h \in M$ آن گاه $Ah \in M$ یا به عبارت دیگر $AM \subseteq M$.

تبصره ۱-۳-۵. اگر $\mathbb{A} \subseteq B(H)$ آن گاه $LatA = \bigcap \{LatT : T \in \mathbb{A}\}$

تعریف ۱-۳-۶. اگر f یک تابع اندازه‌پذیر مختلط بر X باشد، $\|f\|_\infty$ را سوپریم اساسی $|f|$ تعریف کرده و فرض می کنیم $L^\infty(\mu)$ مجموعه‌ی تمام f هایی باشد که $\|f\|_\infty < \infty$. اعضای $L^\infty(\mu)$ را گاهی توابع اندازه‌پذیر به طور اساسی کراندار بر X می نامند.

تعریف ۱-۳-۷. $C(\mathbb{T})$ عبارتست از تمام توابع مختلط پیوسته f بر $\mathbb{T}$ با نرم

$$\|f\|_\infty = \sup_t |f(t)|$$

تعریف ۱-۳-۸. $L^\infty(\mathbb{T})$ فضای تمام (رده‌های هم ارزی) توابع به طور اساسی کراندار نسبت به اندازه لبگ است، به ازای $g \in L^\infty(\mathbb{T})$ ، $\|g\|_\infty$ یعنی سوپریم اساسی $|g|$.

تعریف ۱-۳-۹. ضرایب فوریه: به ازای هر $f \in L^1(\mathbb{T})$ ضرایب فوریه f را با فرمول زیر تعریف می کنیم.

$$\hat{f}(n) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) e^{-int} dt$$

و $(n \in \mathbb{Z})$ که در آن مجموعه تمام اعداد صحیح است. بدین ترتیب به هر $f \in L^1(\mathbb{T})$ تابع $\hat{f}$ بر $\mathbb{Z}$ را مربوط می سازیم.

تعریف ۱-۳-۱۰. سری فوریه: سری فوریه f عبارتست از

$$\sum_{-\infty}^{\infty} \hat{f}(n)e^{int}$$

و مجموع‌های جزئی‌اش عبارتست از

$$S_N(t) = \sum_{-N}^N \hat{f}(n)e^{int} \quad (N = 0, 1, 2, \dots) \quad (1)$$

قضیه ۱-۳-۱۱. (ریس - فیشر^۹): هرگاه $\{C_n\}$ دنباله‌ای از اعداد مختلط باشد که

$$\sum_{-\infty}^{\infty} |C_n|^2 < \infty$$

آن‌گاه تابعی مانند $f \in L^2(\pi)$ وجود دارد به طوری که برای $n \in \mathbb{Z}$

$$C_n = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} f(t)e^{-int} dt$$

اثبات. به [۹] مراجعه شود.

قضیه ۱-۳-۱۲. (پارسوال^{۱۰}). اگر $f \in L^2(\mathbb{T})$ و $g \in L^2(\mathbb{T})$ آن‌گاه،

$$\sum_{-\infty}^{\infty} \hat{f}(n)\overline{\hat{g}(n)} = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} f(t)\overline{g(t)} dt$$

که سری سمت چپ به طور مطلق همگراست. هرگاه S_N همان (۱) باشد، آن‌گاه

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \|f - S_N\|_2 = 0$$

اثبات. به [۹] مراجعه شود.

تعریف ۱-۳-۱۳. فضای تمام توابع مختلط φ بر $\mathbb{Z}$ می‌باشد به طوری که وقتی

$$\varphi(n) \rightarrow 0, n \rightarrow \pm\infty$$

با نرم سوپریم زیر

$$\|\varphi\|_{\infty} = \sup\{|\varphi(n)| : n \in \mathbb{Z}\}$$

Ris-Phisher Theorem^۹

Parsaval Theorem^{۱۰}